

CHRISTADELPHIAN ISOLATION LEAGUE

NABÁDÁNÍ

23. října 2016

ZASLALI:

KEVIN A JAYNE BATEMAN, 5 DOUGLAS CLOSE, HEMINGFORD GREY, HUNTINGDON, PE28 9WH, ANGLIE

ČTENÍ: 2. PARALIPOMENON 18-19, DANIEL 1, JAN 19

„Já na tomto člověku žádnou vinu neshledávám“

Nebohý Pilát!

Byl naprosto přesvědčený, že má nad Synem člověka moc! Bláhový člověk! Jak mohl vědět, že se veliký král dřívější doby dopustil podobné chyby? Babylónský Nebúkadnesar byl poučen, že „...*Bůh nejvyšší má moc nad lidským královstvím a že nad ním ustanovuje, koho chce*“ (**Daniel 5:21**). Perský Dareios učinil podobný omyl a přiznal to: „*On je Bůh živý a zůstává navěky*“ (**Daniel 6:27**). A nyní byl Pilát, nacházející si v přítomnosti většího proroka, než byl Daniel, jemně pokárán: „*Neměl bys nade mnou žádnou moc, kdyby ti nebyla dána shůry*“ (**Jan 19:11**).

Po těchto strašlivých událostech, když započalo veliké dílo přesvědčování Židů, apoštol Petr sdělil ohromnému davu lidí, že ohledně Ježíše „*Bůh předem rozhodl, aby byl vydán*“ (**Skutky 2:23**). Vidíme zde míru Boží lásky k nemocnému, hříšnému lidstvu. „*Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný*“ (**Jan 3:16**).

Hlavní myšlenka našeho dnešního textu spočívá v tom, že se Bůh rozhodl vztáhnout tímto způsobem své láskyplné vykoupění na celé lidstvo. Obětoval svého jediného syna; nebylo jiné cesty. V chlebu a ve víně spatřujeme obětované tělo a prolitou krev. Nikdy nezapomeňme, že náš Pán pravil: „*Velice jsem toužil jísti s vámi tohoto beránka, dříve než budu trpět*“ (**Lukáš 22:15**). Věděl, co beránek představuje; věděl o všem, co jej čeká, když naplňoval svůj osud; rozuměl všem symbolům. Ježíš byl jedné myslí s Otcem a souhlasil s ním, že jeho oběť je nezbytná. Chtěl ji podstoupit a chtěl to učinit pro nás!

„Hle, člověk“ (**Jan 19:5**)

Je zajímavé, že slovo „Pilát“ jakožto označení osoby, která pronesla tento výrok, se v originálním textu nenachází. V podstatě není tolik důležité, jestli osobou, která tento výrok pronesla, byl Pilát nebo Ježíš, i když já osobně se domnívám, že to byl spíše ten druhý jmenovaný. Falešná obvinění, jimž Ježíš čelil, byla založena na jeho výroku, že pokud oni zničí „tento chrám“, je schopen jej ve třech dnech opět vystavět. Citace, o níž se zde jedná, se předtím objevila v **Zacharjášovi 6:12**. Týkala se člověka, jehož jméno je „Výhonek“ a jenž měl zbudovat chrám Hospodina! Dával zde Ježíš ve své promluvě nepřátelskému, ale zbožnému davu příležitost zamyslet se nad Bibli a nahlédnout zázrak jeho konečného osudu, který měl být dokonán v chrámu jeho těla? Je to možné. Každopádně bychom si svou mysl měli uchovávat otevřenou.

Stačí tiše spočinout a vidět jej ve své mysli jakožto člověka, jehož vzezření „*bylo tak znetvořené, že nebyl podoben člověku, jeho vzhled takový, že nebyl podoben lidem*“ (**Izajáš 52:14**). Tak jej pravděpodobně vnímal Pilát, zcela neznalý prorocství, které bylo vyřčeno. Stačí znovu užasnout nad měrou toho, co Otec dokázal připustit, abychom získali život a aby se nám ho dostalo v hojnější míře.

Nesení kříže

Někdy je v záznamech shledávána nesrovnalost, když se setkáváme s Ježíšem, jak nese kříž, na jedné straně, a s Šimonem z Kyrény, jenž byl přinucen jej nést, na straně druhé. Ve skutečnosti zde však žádná nesrovnalost není. Zdá se, že Ježíš jej nesl až k městské bráně, pak již však nemohl dále, a tehdy byl přinucen pokračovat Šimon.

Později v Pavlových listech se setkáme s rodinou tohoto muže jakožto se členy církve. Setkání s Ježíšem za těchto okolností a jeho chování během této trýznivé zkušenosti mělo za účel nasměrovat Šimona a jeho syny Alexandra a Rufuse na cestu k uřednictví. A stejným způsobem bychom měli být

každý týden znovu a znovu nasměrovávání i my, kteří jsme svědky téže zkušenosti prostřednictvím památečných symbolů, které leží před námi.

„Věděl, že vše je již dokonáno“

Na okamžik se zastavme, abychom se zamysleli na tím, co znamená odkaz ve zmínce v **Janovi 19:28**. Již dlouho jsem toho názoru, že náš Pán přesně věděl, co jej čeká, již od dvanácti let svého věku, kdy se tolik snažil vysvětlit záměr svého Otce těm, kdo jej měli znát z psaného písma, kterého si opravdu vážili. Kdyby to ještě takto brzy nevěděl, určitě to musel pochopit, když jej Jan Křtitel ohlásil shromáždění lidí, čekajících na křest, zvoláním: „*Hle, beránek Boží.*“

Skutečnost, že byl jakožto muž pozdraven tímto způsobem, pro něj musela hodně znamenat – jediná oběť, která vyžadovala, aby bylo jehně mužského pohlaví, byla oběť Paschy! (Přestože jehně mužského pohlaví bylo vyžadováno i tehdy, když *jednotlivec* skládal nazírský slib, slib zasvěcení, který velmi dobře zapadá do kontextu života Pána Ježíše.) Kristus, naše oběť Paschy, za nás bude brzy obětován.

Představme si jeho znalost Písma, jeho schopnost porozumět slovům **Žalmu 22** a jejich souvislosti s ukřižováním. Představme si, jak studuje **Izajáše 53** s jeho učením o jeho Otci na nebesích, který skrze něj přinese smíření. Nikdy nepochyboval o identitě osoby, jíž se tato proroctví týkala. Představme si hodiny, které v noci probděl, protože jej pronásledovaly sny plné utrpení, a to tím více, čím více se jeho čas zkracoval.

A on si tohoto času nepochybně byl vědom. Dokázal říci: „má hodina ještě nepřišla“ a později prohlásit: „má hodina již nadešla.“ Úžasné vědění, hluboké a rozsáhlé!

„Byl počten mezi nevěrníky“ (Izajáš 53:12)

Tuto větu jsem si vždy spojoval s okolnostmi jeho ukřižování. Jan se nás usilovně snaží upozornit, že zloději byli ukřižováni po obou stranách, s Ježíšem uprostřed. Tímto způsobem se doslova vyplnilo proroctví Izajáše.

Existuje však pravděpodobně ještě působivější způsob interpretace tohoto výroku. Je možné, že nám prorok připomíná, že Pán byl „jedním z nás“? Sdílel naši přirozenost, byl smrtelný a mohl zhřešit, kdyby se nesnažil odolat. Možná tomu tak je; v každém případě se však proroctví naplnilo a Pán o tom jistě neměl žádných pochyb.

„Dokonáno jest!“ (Jan 19:30)

Dříve Pán kyselé víno odmítal, snad v něm byla většinou přimíchána nějaká omamná látka. Je zde poměrně nepravděpodobná domněnka, že to byla snaha oběti konec ulehčit. Ale Pán si byl vědom toho, že musí svůj strašlivý osud naplnit až do konce.

Nyní přijímá víno; omamná látka již nebude mít žádný účinek, za několik vteřin bude po všem. Jeho hlas zeslábně a vyschne. Napije se vína, aby svlačil hrdlo a jeho poslední slova byla slovy vítězství! A tak se i stalo.

Poslední a první slova (Žalm 31:6)

Zde vidíme závěrečná slova Pánova smrtelného života... a první slova probuzení v přítomnosti andělů o tři dny později.

„*Svého ducha kladu do tvých rukou, vykoupils mě, Hospodine, Bože věrný*“

Bratr Mike Riley: Bournemouth, VB 23.10.16